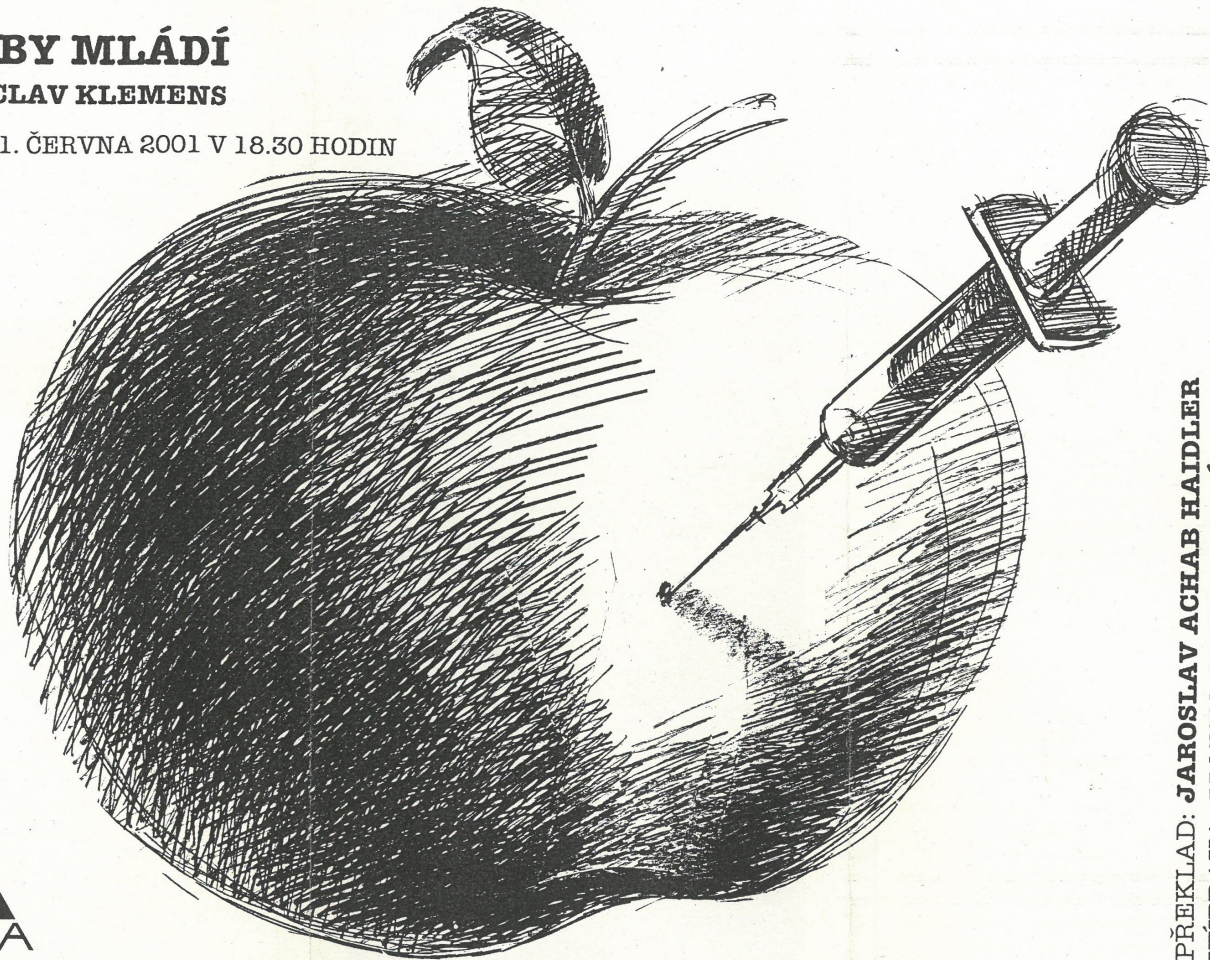


FERDINAND BRUCKNER

# CHOROBY MLÁDÍ

REŽIE: VÁCLAV KLEMENS

PREMIÉRA 11. ČERVNA 2001 V 18.30 HODIN



  
ARENA

PŘEKLAD: JAROSLAV ACHAB HAIDLER  
VÝPRAVA: MARTA ROSZKOPFOVÁ  
DRAMATURGIE: PETRA KOHUTOVÁ  
VÝBĚR Z HUDBY TOMA WAITSE: VLADISLAV GEORGIEV



## Ferdinand Bruckner

Vlastním jménem Theodor Tagger. Narodil se 26.8.1891 ve Vídni jako syn podnikatele, jeho matka byla Francouzka. Studoval filozofii, hudbu, medicínu a práva ve Vídni a v Paříži. V roce 1923 založil v Berlíně Renesanční divadlo, které vedl se svou ženou do roku 1927. Nebezpečný vývoj v Německu, nástup nacismu ho přiměl v roce 1933 k návratu do Rakouska, odkud však ještě téhož roku emigroval do Francie. Po tříletém pobytu v Paříži odjel do USA. Získal americké státní občanství, věnoval se studiu černošského folklóru, zejména hudby (publikoval knihu „černošské písně“). V roce 1951 se vrátil do Německa a od roku 1953 působil ve funkci dramaturga v Schillerově divadle v Západním Berlíně. Zemřel 5.12.1958.

Jeho první dramata nenašla diváckou odezvu. Jméno si získal až první hrou, kterou zveřejnil pod svým pseudonymem - „Choroby mládí“ z roku 1926 (někdy překládány jako „Choroba mladých“ nebo „Nemoc mládeže“). Touto hrou, která mimo jiné slavila velké úspěchy ve Francii, a ostatními hrami z této doby se údajně přiřadil k expresionistickému hnutí; „byly průřezem společnosti, ocitající se kulturně na pokraji zániku a současně si v této poválečné atmosféře cynického nihilismu s představou smrti a zániku smyslně pohrávající“. Jak však uvidíte v naší inscenaci, „Choroby mládí“ se do této kategorie nedají zařadit zcela důsledně, přinejmenším její metoda je jiná než expresionistická.

osoby obsazení

Marie Miroslava  
Georgievová

Freder Marek  
Cisovský

Desirée Renáta  
Klemensová

Petrel Karel  
Růžička

Iréne Lucie  
Finková

Alt Dušan  
Škubal

Lucy Tereza  
Maňáková

V roce 1929 následovalo drama „Zločinci“, v roce 1933 „Rasy“. Tyto tři hry tvoří cyklus „Mládi dvou válek“, kam Bruckner později přiřadil i „Plody nicoty“ z roku 1952. V roce 1930 napsal svou nejslavnější hru „Alžběta Anglická“, která byla přeložena do více než dvaceti jazyků (poprvé u nás uvedena v Národním divadle roku 1931 v režii K.H.Hilara a v překladu Otokara Fischera). Kromě „Alžběty“ napsal zejména v emigraci další historické hry: 1938 „Heroická komedie“ (u nás několikrát uvedená), 1940 „Napoleon I.“ (zabývající se otázkou svobody a násilí), 1944 „Simon Bolívar“. V psaní dramát pokračoval i po válce - ve Švýcarsku uvedli dvě hry, „Nebot dnů jeho jest na mále...“ a „Osvobození“, dále „Boj s andělem“ z roku 1956. V té době také přepracoval Shakespearova „Timona Athénského“ (pod názvem „Timon a zlato“), adaptoval některé Kleistovy hry a staroindický „Hliněný voziček“.

... něco navíc...

Roku 1926 je dokončena nová budova Bauhausu. Tímto rokem začínají v kultuře tzv. „zlatá dvacátá léta“. Lidé překonávají poválečnou depresi, chtějí vychutnávat život, doba má hektickou atmosféru, stíhají se módní vlny, hvězdy i hity; jednou z nejoblíbenějších forem zábavy se stává revue, vznikají kabarety, kina...



KOMORNÍ SCÉNA ARÉNA

Divadelní inscenace je realizována  
za finanční podpory MK ČR